

СЪЗНАТА ГРЪШКА

Часоветѣ щомъ се свършатъ
И за обѣдъ ни разпусчатъ,
Много, много не се маемъ,
Въ двора ний се заиграемъ

Имаме едно другарче,
То си има малко братче,
Всѣки день го то посрѣща
И за в'кѣщи го подсеща.

Днеска пакъ на постъ стоеше,
Братъ му отишелъ си бѣше.
Ние като го видѣхме,
Въ единъ гласъ му сеприсмѣхме.

То смути се и заплака,
Братъ си остана да чака,
Ний край него катъ минахме,
Съсъ ржцетѣ го блѣснахме.

И следъ малко време само
Казаха ни всички тамо,
Че то много е плакало
И отъ мжка побояло.

Ний разбрахме, че сгрѣшихме,
И къмъ тѣхъ се отправихме.
Скоро ни прости за всичко,
Боже, колко е добричко!

Олга Попова